IESUS REDIT

XXIII/XXIV SEPTEMBRIS MMXXV

Ioshua Mhlakela

IESUS REDIT XXIII/XXIV SEPTEMBRIS MMXXV

VERSIO BREVIS SOLUM

Primum editum die VI Iulii, MMXXV, Anglice originali a Truth Limited

Versio gratuita huius publicationis ex Archivo Interretiali depromi potest.

Contenta huius nuntii theoretice tam permoventia et universalia sunt ut postulent ut hic libellus electronicus libere transferatur, sine ullis considerationibus de iure auctoris, in quavis lingua vel dialecto, et similiter libere distribuatur ubique in hoc mundo.

NOTA EDITORIS

Iesus Christus redit ut Ecclesiam Christianam auferat vel die XXIII vel XXIV Septembris calendarii Gregoriani. Hae duae datae respondent Festo Tubarum in Israele necnon initio Novi Anni religiosi Iudaici (Rosh Hashana) anni MDCCXXXVI. Lingua ecclesiastica, hoc est Raptus ecclesiae diu expectatus, et comparatus est matrimonio spirituali inter Iesum et ecclesiam ut "Sponsam" eius virginem. In momento oculi per omnes zonas temporales mundi fiet, et sine dubio ii qui in Statione Spatiali Internationali sunt non immunes erunt. Milliones hominum sine vestigio evanescere exspectantur, vestes suas contortas relinquentes — et mundum reliquum in septem annorum tribulationem demergentes, quae cum reditu Iesu secundo finietur. Hoc tempore palam id faciet die XV Septembris anni MMXXXII, Die Expiationis Iudaicae (Yom Kippur), ut ex Hierosolymis totam terram regnet ut Rex regum et Dominus dominorum.

Talis est hoc testimonium Iosuae Mhlakela Ioannisburgi, hic pro eo scriptum a quondam nuntio diarii Christiani. Fundatur in duobus podcastis YouTube in quibus Frater Iosua est — God's Voice Daily et Centwinz, emissis mense Iunio anni MMXXXV. Ex eo tempore, testimonium eius confirmatum est testimonio consortis Africae Australis, sororis in Christo, quae hodie testata est Iesum sibi dictasse declarationem scriptam confirmantem se rediturum esse in hoc proximo Festo Tubarum. Maran Atha!

Nomen mihi est Iosue Mhlakela. Ioannisburgo habito, sed ex Capite Bonae Spei venio. Fidelis sum in Iesum, et hodie paratus sum dicere quae ille me misit mundo. Non sum apostolus, pastor, aut episcopus — tantum simplex fidelis in Iesum, sanguine renato, ablutus. Iam aliquot annos cum Domino ambulo. Itaque dicere possum me eum personaliter nosse. Omnibus dicere volo raptum adesse. Etiam si nondum parati estis — vobis paratus est.

Antequam natus sum anno 1982, pater meus somnium habuit in quo ei dictum est ut me Iosue nominaret. Hoc multo antequam technologia ad genus infantis nondum nati determinandum praesto esset. Tamen, propter quasdam complicationes partus, medicus parentes meos monuit me mortuum aut vulneratum exiturum esse. Cum tandem sine ullo problemate exivi, medicus me infantem miraculosum declaravit.

Eodem die quo natus sum, mater mea mecum in ventre quiescebat, cum vim spiritualem sensit ad se venientem ut eam strangularet. Hanc vim repellens, corpus suum vertere parabat, oblita me in ventre suo esse. Si se convertisset, in solum cecidissem et me vulnerassem, fortasse letaliter. Sed tum Deus ei praesentiam meam admonuit, itaque me firmiter tenuit, et spiritus ille evanuit.

Cum quattuor vel quinque annos natus essem, per mensem fere ab aliquo qui familiam meam noverat raptus sum. Miraculo, quidam Indus vigiles certiores fecit, et illi et parentes mei venerunt et me servaverunt. Memoriam illius temporis retinui — ad scalis loci ignoti sedens, toto die flens.

Cum adulescens essem, sedecim vel septemdecim annos natus, cum cogitationibus suicidii pugnabam. Vitam meam adimere tam vehementer cupiebam, et inimicus mihi occasiones praebebat ut id facerem. Memini hoc unum tempus cum vitam meam adimere conabar, sed cum id facere pararem, Deus me impedivit.

Itaque mors me ab ipso die quo natus sum secuta est. Vulgo dicitur omnes morituros esse, sed secundum Bibliam est coetus hominum qui mortem numquam videbunt. In 1 Corinthios 15:51-52 Paulus dicit "Non omnes dormiemus." Aliis verbis, non omnes moriemur, sed in momento, in ictu oculi, omnes mutabimur. Ex mortalibus in immortales transformabimur. Deus nobis nova corpora dabit per quae numquam moriemur. Itaque puto spiritum mortis me sequi, quia fortasse Satanas iam tunc sciebat vocationem meam futuram in vita fore omnibus dicere coetum hominum in futuro esse quos Deus eligeret ne mortem viderent. Itaque mors inimica mea est, et mors inimica Dei.

Amos 3:7 dicit, "Dominus non facit quidquam nisi revelaverit consilium suum servis suis prophetis." Non sum propheta, sed servus Domini. Et hodie Deus consilium suum hominibus mundi quoque revelat.

Anno bis millesimo Christianus factus sum. Vitam meam Iesu dedicavi cum adhuc adulescens essem, postquam cogitationes suicidales pugnavi. Undeviginti annos natus, opinor, ad Iesum veni et ei vitam meam dedi. Eo ipso anno, cum ecclesiae ubi eram adhaererem, homines domi visitare solebamus ut pro eis oraremus. Quadam post meridiem, ex his domibus in vias egressus, animadverti iuxta nos angelum tam altum quam aedificium vel arbor altissima circumcirca. Hic angelus gladium gerebat et circumspiciebat quasi nos custodiret. Socii mei autem hoc nesciebant. Nihil tunc eis dixi, quia nesciebam quid ex eo intellegere. Quomodocumque, illa una ex primis meis experientiis mundi spiritualis ut Christianus renatus erat. Interdum ad ecclesiam vel ab ecclesia ambulabam, et praesentia Spiritus Sancti Dei tam repletus eram, ut sentirem quasi Iesus iuxta me ambularet, quamvis eum videre non possem. Anno MMIII, in eadem ecclesia quam frequentabam, pastor adiutor factus sum. Quadam nocte futurum in somnio vidi. Me ipsum in agro aperto una nocte obscura vidi. Humum aspexi et intellexi eam combustam esse. Instinctu scivi non solum terram ubi eram combustam esse. TOTA TERRA combusta erat! Ubi eram, atmosphaera tam terribilis erat. Tam metuendum erat esse ubi eram. Collem ascendere ivi ut alium hominem

invenirem, quia solus in hoc loco eram nocte obscura et terribili. Collem ascendi, circumspiciens, sed neminem alium inveni. Ad astra suspexi et astra vidi. Astra intuens, intra me scivi Christianos fideles in caelum sublatos esse ante destructionem cuius consequentias hic videbam. Tum experrectus sum. Postquam experrectus sum, quasi Deus futurum videre suscepisset et me reduxisset sensi.

Post septem annos, anno MMX, munere pastoris adiutoris, annos natus XXVIII, me abdicavi, cogitans, "Deus, tibi servivi. Pro viribus meis operam dedi. Nunc vitam meam curare possum?"

Anno sequenti, iterum in somnio, me in iudicio Caeli vidi. Extra ianuam aedis eram. Ante me, introitum expectans, vir quidam timore tremebat. Quasi sciret se, semel aedis ingressus, non superfuturum esse. Quomodocumque, tandem intravit, et nescio quid ei acciderit. Processus iudiciales tam celeres erant ut paucis momentis tempus durarent.

Hebraeos 9:22 dicit, "Constitutum est homini semel mori, deinde iudicium." Itaque sciebam hos homines ad iudicium venientes iam in terra mortuos esse, sed sciebam me non mortuum esse. Tum meus vicis erat. Me in uno e subselliis ecclesiae similibus in iudicio sedentem inveni, et ad sellam ubi iudex plerumque sedere aspexi. Deus erat — tam ingens in sede ubi sedebat. Translucens erat, ut formam eius distinguere non possem, sed tamen scire poteram hunc Deum esse. A sinistra mea erat Iesus cum corpore humano magnitudinis naturalis, quasi advocatus meus apparens. A dextra mea erat Satanas, et in manu eius crassam limam tenebat, omnia peccata quae umquam commiseram enarrantia. Itaque hostis Satanas me accusabat coram Deo Patre et Iudice, sed tum Iesus progressus est. Cum progressus est, illico et tum ab omnibus peccatis meis absolutus sum. In Africa Australi, si damnatus et in carcerem a iudicio damnatus es, e iudicio per scalas descendit ad carcerem antequam in carcerem transferaris. Ita erat in hac curia caelesti. Si non pervenis, per scalas illas ad Inferos descenditis, sed si pervenis, in Caelum ascenditis. Post absolutionem meam, in Caelum ascendi. Cum eo perveni, dies erat, et homines sedentes vidi. Ex vestibus iudicando, discipuli et captivi carceris erant. Sed in Caelo erant — pervenerant!!!

Tum Iesus mihi apparuit veste alba indutus. Eum modo in aula ibi reliqueram, sed iterum in Caelo eum inveni. Haec erat prima vice cum Iesum in visione vel somnio prope vidi. Medio-Orientalis videbatur. Capillos fuscos usque ad collum habebat. Pulcher erat, barba accurate tonsa. Unum quod attentionem meam cepit erant oculi eius. Stupebam. Eum tantum aspicere pergebam. Oculos ab oculis eius avertere non poteram. Eram — nescio an verbum rectum sit, quia Anglica non est lingua mea prima — fascinata. Tam captus eram cognitione Creatoris mei, quem amabam, ibi coram me stare! Me aspexit et, nihil dicens, per mentem imperavit. Tum currus apparere et ante me ordinari coeperunt, tot ut eos numerare non possem. Nemo eos agebat. Intus ligneos bene politos portabant, quorum pauca nomina personalia gerebant. Iesus mihi dixit — iterum per mentem suam, sed ego clare et clare audivi, "Paucos salvasti."

Deinde ad illas plurimas stipites, quae nomina non habebant, respexit et addidit, "Omnes has stipites ligneas animis implere debes." Et tum experrectus sum. Cum experrectus sum, in animo meo cogitavi fortasse Deum me velle esse victricem animarum et ecclesiam aperire. Iterum, sicut in primo somnio meo, sensi me e caelo redire. Et praesentiam eius circum me undique sensi.

Itaque quinque annis post, anno 2016, ecclesiam domesticam inchoavi. Homines vocavi, venerunt et pro eis precatus sum. Hoc per mensem fere duravit, sed quotiescumque eo ibam ut verbum Dei communicarem et cum eis orarem, in corde meo nullam pacem habebam, non bene me habebam. Tandem congregationi dixi me discedere. Non amplius intra ecclesiam domesticam ad preces venire debebant. Tum foras exii, paratus discedere, cum, in area, anus ad me venit. Rogavit me ut pro ea orarem, itaque manus meas capiti eius imposui, illa oculos clausit, ego quoque oculos clausi et pro ea oravi. Dum hoc faciebam, ictum electricum per manum meam transire sensi. Oculos meos aperui

dum orabam et anus hic erat sed iuxta eam — nunc non dormio, hoc non est somnium, foris in aperto sum — Iesus coram me apparuit, iuxta eam stans et me aspiciebat. Sed nunc non vestem albam gerebat. Vestem aspectu maiestaticam coloris caerulei vel caerulei, quae usque ad pedes descenderet, gerebat. Tam fortis videbatur latis humeris et valido pectore. Cum pectus eius aspexissem, quasi galaxias ibi videre possem, sicut galaxias spatii cosmici. Et haec cogitatio mihi venit: Haec est quae universum coniungit! Et dum eum facie ad faciem aspiciebam, subrisit et evanuit. Impressio mihi relicta est quasi risus eius diceret, "Euge!" quod hanc ecclesiam clauserat. Quia non erat consilium quod pro me habebat; Non mihi erat ecclesiam aperire. Et cum precari finivissem, anus oculos aperuit et mihi dixit, "Scisne, cum pro me orares, quasi onus ex humeris meis descenderem, et post hoc me levissimam sentire?" Sciebam id ob praesentiam Iesu fieri.

In alio somnio vel visione, anno 2016, Iesum in Caelo vidi, eadem veste magnifica indutum et extra aedificium stantem quod aedificium Curiae Supremae Civitatum Foederatarum cum fronte columnata referebat. Ibi mihi expresse dixit, "Ecclesiam non aperire debes." Eum tantummodo Regem mox venturum in Mundum nuntiare debeo.

Anno 2017 in somnio in Caelum translatus sum, ubi in conclavi throni Iesum in throno suo sedentem vidi, bracchiis in brachiis positis. In solo, circa thronum eius, nebula erat, et sonum audire poteram quasi bellum in mundum immineret. Haec impressio mihi venit. Aliquid gravissimum, gravissimum, gravissimum in mundum imminebat. Iesum aspexi. Iterum sine ore aperto sed per mentem audire poteram eum clarissime et clarissime mihi dicentem, "Mox venio!" Haec verba cum dixisset, surgere coepit brachiis tenens. Sed antequam plene surgere posset, vis ab eo orta est et me innocue retrorsum e Caelo per caelum intra secundas expulit. In lectum meum cecidi. Simul ac in lectum cecidi, experrectus clamavi, praesentiam eius in me tam vehementer sentiens. Uxor mea iuxta me dormiebat. Dixit mihi, "Quid mali est?" Usque ad hunc diem nescio cur hoc ei dixerim, sed haec est responsio quae ex ore meo prodiit, "Virum in Caelo vidi."

Nunc olim putabam me adulturum esse et senem Christianum futurum esse, et fortasse nonagesimum annum aetatis meae moriturum. Sed haec omnia anno 2018 mutata sunt. Eo anno, iterum in somnio, Deum non vidi, sed vocem eius clarissimam audio. Qui haec audiunt — quaeso attendant ad ea quae deinceps dicturus sum. Notate verba quae dicturus sum, quia nulla verba quae dico in terram cadet. Nullum horum verborum inanis erit quia a Deo ipso veniunt. Aliis verbis, implebuntur. In hoc somnio dixit, "Nullum erit Certamen Mundanum 2026 quia vita in terra non erit ut solet pro iis qui relicti sunt." Tum experrectus sum. Non sum fautor pediludii, itaque cum experrectus sum, nesciebam quando ultimum Certamen Mundanum habitum esset, aut quando proximus futurus esset. Postea, investigavi et inveni certamina pediludii virorum Certaminis Mundani 2026 plerumque in Civitatibus Foederatis Americae habenda esse. Postea anno MMXVIII, mane quodam experrectus, lumina accendi et Bibliam meam legere coepi. Iesus mihi apparuit veste alba indutus. Hoc non erat somnium, nam vigil eram. Eum facie ad faciem aspiciebam cum, ore non aperto, haec verba per mentem dixit: "A tempore quo Israel natio facta est anno MCMXLVIII, LXXVII anni erunt usque ad Exodum." Verbum "Raptura" non usus est, sed sciebam eum ad id referre. Addidit: "Anno MMXXV, diebus XXIII et XXIV Septembris, veniam ut ecclesiam meam accipiam. His duobus diebus nemo sciet diem aut horam qua veniam. Post hoc, erit Tribulatio septem annorum in terra pro iis qui relicti sunt. Anno MMXXXII, XV Septembris, in Terram ut Rex revertar."

Post haec verba dicta, evanuit, et ego obstupui. Non multa tunc sciebam de Raptura, Secundo Adventu et Tribulatione. Cum adulescens essem et Christianus fieri inciperem, pastor quidam mihi dixit in futuro aliquam tribulationem eventuram esse, et Christianos per eam transituros. Hoc solum sciebam. Nesciebam viam effugii per Raptum esse. Fortasse de ea hic illic audivi, sed re vera non multa sciebam.

Nunc scio haec argumenta controversa esse, sed Deus mihi quodam die dixit ut Esaiam 55 legerem, ubi dixit: "Omne verbum meum a me non derelinquet nec revertetur ad me vacuum." Deinde dixit se me docere incipere. Per mentem meam cogitare incipere. Non sum Deus, sed cogitationes in mente mea ponere vellet ut de his rebus plus intellegerem. Me ad 2 Regum 2:1-11 de raptu priori — raptu Eliae — duxit. Cum Elias et Eliseus simul essent, prophetae ad eos venerunt et Eliseum rogaverunt: "Scisne dominum tuum hodie a vobis tolliturum esse?" Et Eliseus dixit eis: "Ita, scio." Et alii prophetae aliunde idem fecerunt. Eandem quaestionem ei rogaverunt, et similiter respondebat "Ita, scio." Tandem Elias dixit ad Elisam: "Priusquam a te tollar, dic mihi quid vis ut tibi faciam." Itaque vidi diem raptus Eliae non eis mysterium esse. Immo Deus id prophetis, Elisae, et Eliae revelaverat. Itaque Deus mihi ostendit se idem facturum esse pro hoc raptu futuro.

Itaque hanc rem serio studere coepi. Deinde didici Deum septem festa instituisse, et Iesum, vita, morte et resurrectione sua, iam quattuor ex eis implevisse — Pascha, Azyma, Primitias et Pentecosten. Tria tantum restant — Festum Tubarum, Dies Expiationis, et Tabernacula.

Leviticus 23 nobis narrat Festum Tubarum institutum esse ut eventum unius diei. Coepit cum visione visuali novae lunae. Sed propter incertitudinem de observatione physica illius parvae crescentis novae lunae, duratio unius diei postea ad duos dies extensa est. Tandem haec res locutionem Hebraicam "Nemo diem aut horam scit" produxit, quae ad Festum Tubarum refertur.

Ut ante dictum est, Iesus vocabulum "Exodus" usus erat, sed de Raptu loquebatur. Septuaginta septem anni a condita Israel anno 1948 nos ad hunc ipsum annum, 2025, adducunt.

Et anno 2025, dies 23 et 24 Septembris erunt duo dies Festi Tubarum. Itaque haec erit angusta temporis fenestra cum Raptus Ecclesiae fiet. Septem annis post, anno 2032, dies 15 Septembris erit Dies Expiationis cum Iesus in Terram ut Rex redibit.

Cur igitur mihi de Calice Mundano narravit? 1 Thessalonicenses 5:5 nobis dicit tempus venturum esse cum homines clamore salutabunt adventum pacis et securitatis per totum mundum. Saltem hoc est quod Antichristus charismaticus venturus mundo post Raptum promittet. Fortasse revera pax erit, sed nescio quamdiu ea durabit. Sed ante Iunium anni 2026 mundus in tanto chao erit, tantus chaos et vastatio erit, ut FIFA non poterit certamina Calicis Mundani in Civitatibus Foederatis Americae, Canada et Mexico habere.

In Evangelio secundum Matthaeum 24:36, Iesus dixit neminem diem aut horam Raptionis scire. Sed si hoc in interreti quaeras, situs interretiales invenire potes qui explicant hanc locutionem revera esse idioma Hebraicum pro Festo Tubarum. Festum Tubarum initio festum unius diei erat, et coepit cum visione physica "novae lunae." Propter incertitudinem visionis visualis, festum unius diei ad duos dies reales extenditur. Ergo dici potest neminem diem aut horam novae lunae — et consequenter Festi Tubarum — et tandem Raptionis quoque scire.

Sed hoc etiam hic est reflexio traditionum nuptiarum Iudaicarum. Tantum cum pater sponsi diem nuptiarum decrevit, filio suo dicit "Vade et adduce sponsam tuam." Ita nemo diem aut horam nuptiarum scit, ne filius quidem, sed pater solus. Ecclesia est sponsa Iesu, ergo Raptio similis erit nuptiis inter Iesum et Ecclesiam. In Terra fiet die quem nemo in Terra scit, ne Filius quidem in Terra, sed Pater solus.

Et si ad 1 Corinthios 15:51-52 pergis, Paulus cum Iesu consentit mentionem faciendo de "tuba ultima." Multi homines, cum "tubam ultimam" legunt, ad librum Apocalypsis recurrunt et dicunt tubam ultimam esse septimum tubae sonitum ab angelo septimo tempore Tribulationis. Hoc falsum est. Per Festum Tubarum, tuba nonaginta novem vicibus canitur, deinde centesima, et illa ultima est "tuba ultima."

1 Thessalonicenses 5:1 dicit, "De temporibus et diebus, fratres et sorores, non opus est nobis vobis scribere." Non necesse erat Paulo Thessalonicenses scribere de temporibus et diebus "diei Domini." Hoc erat quia dies Domini esset eventus ab eis occultus per proximos duo milia annorum, sed qui Ecclesiae Ultimorum Temporum revelaretur. Et in versu quarto Paulus dicit diem non fore mirabilem iis qui in luce sunt, sed sicut fur mirabilem iis qui in tenebris sunt.

Hebraeos 10:25 nos hortatur ne neglegamus congregationem, sed eo magis quo videmus diem illum appropinquare. Et vobis dico non esse diem fortuitum, sed spatium temporis definitum quod quis appropinquare videre potest.

In Actis Apostolorum 1:6-7 discipuli Iesu eum post resurrectionem interrogaverunt, "Hoc tempore, ecce, rex Israel eris?" At ille dixit eis, "Non est vestrum scire tempora et momenta quae Pater constituit in sua potestate. Eritis autem mihi testes in Iudaea et Samaria et ultimis partibus terrae." Aliis verbis, tempora quibus Iesus rediret et rex esset in Israel non debere esse cura eorum. Postremo, duo milia annorum post futurum erat.

Simile est Danieli quod verba sua claudere et librum suum obsignare iubetur usque ad tempus finis. Itaque revelatio ecclesiae tempore finis veniet, revelatio ipsius temporis finis.

Itaque scribo ut Africam Australem et mundum moneam Iesum redire. Si sine Iesu in vita vestra inveniamini, vel si vitam vestram Iesu non tradidistis, mementote tempus appropinquare. Tempus quod Deus hominibus constituit ut eum recipiant, tempus gratiae quo Deus ecclesiae dedit ut ad mundum se extendat ut omnes Iesum recipere et salvi fiant, ad finem venit.

Raptatio fiet. Milliones Christianorum toto orbe terrarum, Africa Australi inclusa, momento evanescent. Post remotionem Christianorum e mundo, iudicium Dei super mundum cadet.

Mundus se ad Certamen Mundanum 2026 parat. Sed post Raptationem anni 2025, tantum chaos, destructio et devastatio in mundo erit ut ante Iunium anni 2026, nulla certamina Certaminis Mundani ludentur. Mundus locus agnoscibilis erit.

Itaque iterum adsum ut vos omnes obsecrem et obsecrem — quaeso, ne putetis vos multum temporis habere. Non multum temporis habetis. Mementote me non vocatum esse ad ecclesias aperiendas. Olim putaveram id esse quod Deus mihi destinaverat. Sed ex eo tempore, vocationem meam inveni esse mundo nuntiare Iesum, ante omnia, vivere et mox rediturum esse. Itaque, mundus, paratus esto. Relinquite omnia peccata vestra et venite ad Christum ubi salutem invenietis. Tempus finis est. Non possum dicere me solam vocationem esse, sed una ex ultimis vocationibus Dei sum. Itaque omnes appello — cives ordinarios, negotiatores, personas claras, ministros gubernationis, praesides terrarum in omnibus continentibus toto orbe terrarum — vitam vestram Iesu nunc date, quia tempus Raptionis appropinquat.

Anno MMXIX Thomam Horn in programmate televisifico de libro suo, "The Wormwood Prophecy", loquentem vidi. Iam non est nobiscum, sed in programmate dixit se informationem ab operario NASA accepisse, asteroidem Terram anno MMXXIX die Veneris XIII percussurum esse. Horn dixit se attonitum considere debuisse, cum intellexisset asteroidem fortasse stellam ardentem esse in Apocalypsi VIII memoratam. Si haec dies medium punctum periodi Tribulationis septem annorum significat, tunc retrorsum tribus annis et dimidio numerando, ad annum MMXXV pervenitur. Tibi dico eum recte de sua futura linea temporis fuisse, quae fere cum mea congruit.

Ultimam visionem maiorem anno MMXVIII accepi. Scilicet, haec non est prima vice de ea loquor ex eo tempore. Exempli gratia, in podcast internationali "God's Voice Daily" locutus sum. Etiam

proprium canalem YouTube habeo ubi conor hunc nuntium dare. Nomen canalis hic non dabo, quia non hic sum ad me promovendum.

Iesus mortuus est, sepultus est, resurrexit et in caelum ascendit anno 32 p.C.n. Sunt periti Biblici qui credunt eum abesse per annos 2000, deinde rediturum. Si 2000 annos ad 32 p.C.n. addas, ad annum 2032 pervenies ad annum reditus Christi. Sed septem anni Tribulationis erunt ante id, ergo si septem ab anno 2032 detrahas, ad hunc annum, 2025, pervenies!

Sine dubio multi mihi dicent multos alios tales dies antea constituisse. Haec omnia ad nihilum pervenerunt — sed non ita erit cum hac. Ego MILLIONIBUS CENTESIMIS certus sum Raptum Ecclesiae hoc die 23 vel 24 Septembris futurum esse. Mundum rogo ut paratus sit ad hoc. Fac ut vitam tuam Iesu dedas. Ille est via, veritas et vita. Ille est Deus.